

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund. Sökanden gör gällande att svaranden, genom att inte rikta något uttryckligt beslut till sökanden avseende sökandens ansökan om tillgång inom de frister som gäller för behandling av sådana bekräftande ansökningar som avses i artikel 8.1 och 8.2 i förordning nr 1049/2001, indirekt nekade sökanden tillgång i den mening som avses i artikel 8.3 i samma förordning. Sökanden påstår att detta underförstådda beslut att neka tillgång inte är motiverat och anför således att beslutet borde ogiltigförklaras på grund av kommissionens åsidosättande av motiveringsskyldigheten som följer av artikel 8.1 i förordning nr 1049/2001, artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 296 FEUF.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).

Talan väckt den 5 februari 2021 – Mendes de Almeida mot rådet

(Mål T-75/21)

(2021/C 128/50)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugal) (ombud: advokaterna R. Leandro Vasconcelos och M. Marques de Carvalho)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (EU) 2020/1117 av den 27 juli 2020 om utnämning av de europeiska åklagarna vid Europeiska åklagarmyndigheten, i den del det innebär att José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, som hade nominerats av Portugal, utnämns till europeisk åklagare vid Europeiska åklagarmyndigheten, som tillfälligt anställd, med inplacering i lönegrad AD 13, för en period på tre år som inte kan förnyas, från och med den 29 juli 2020, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av bestämmelser som är tillämpliga vid utnämning av europeiska åklagare och som garanterar principen om Europeiska åklagarmyndighetens oberoende. Sökanden åberopar att den portugisiska regeringens invändning – i den skrivelse som skickats till Europeiska unionens råd den 29 november 2019 – mot den i artikel 14.3 i förordning (EU) 2017/1939 nämnda urvalskommitténs rangordning av de av denna regering presenterade kandidaterna enligt vilken en annan kandidat än den som regeringen föredrog förordades, och rådets bifall till invändningen är oförenlig med strukturen i förfarandet för utnämning av europeiska åklagare. Denna struktur syftar till att säkerställa Europeiska åklagarmyndighetens och de europeiska åklagarnas oberoende. De europeiska åklagarnas legitimitet härrör från de unionsinstitutioner som deltar i utnämningens förfarandet, i synnerhet Europeiska unionens råd men även Europaparlamentet, och inte från de nationella regeringarnas deltagande. Den nämnda skrivelsen från den portugisiska regeringen och rådets bifall till invändningen i denna skrivelse undergräver allvarligt Europeiska åklagarmyndighetens och de europeiska åklagarnas oberoende och därmed trovärdighet.

2. Andra grunden: Uppenbart felaktig bedömning av förutsättningarna för beslutet. Sökanden gör särskilt gällande att skrivelsen av den 29 november 2019, från den portugisiska regeringen till rådet, innehöll två allvarliga fel, vilka nämnda regering för övrigt har medgett. Felen bestod i att den portugisiska regeringen på sex ställen omnämmt den kandidat som denna regering föredrog som "biträdande riksåklagaren José Guerra" och att det påstods att denne åklagare hade deltagit i utredningen och åtalet i en viktig rättegång rörande brott mot Europeiska unionens ekonomiska intressen. Den genom den angripna rättsakten utnämnda åklagaren var, och är, emellertid inte biträdande riksåklagare, och han har inte heller deltagit i utredningsskedet i nämnda rättegång. Det står klart att rådet i sitt beslut ansett att dessa två fel saknar betydelse. Det står emellertid även klart att rådet inte någonstans har påpekat dessa fel och rättat dem, trots att rådet godtog de övriga argument som den portugisiska regeringen anförde i sin skrivelse. Rådet påtalade i själva verket dessa fel först efter det att de aktuella omständigheterna blivit kända för allmänheten, vilket för övrigt orsakat betydande upprördhet hos allmänheten, både i Portugal och i Europa.
3. Tredje grunden: Maktmissbruk. Sökanden gör gällande att syftet med att ge Europeiska unionens råd befogenheter inom ramen för förfarandet för att välja ut och utnämna europeiska åklagare var att säkerställa myndighetens oberoende och att utnämna de nationella kandidater, vilkas oberoende inte kan ifrågasättas, som var mest kompetenta för tjänsten som Europeisk åklagare. Den portugisiska regeringens ingripande och rådets agerande syftade till att uppnå andra målsättningar än dem som angetts, eller ledde åtminstone till ett sådant resultat. Valet och efterföljande utnämning, genom den angripna rättsakten, av den portugisiska åklagaren bidrar inte med nödvändighet till att de nationella kandidater, vilkas oberoende inte kan ifrågasättas, som är mest kompetenta för tjänsten som Europeisk åklagare utnämns. Härigenom undergrävs uppnåendet av de syften som följer av de nämnda förordningarna och besluten samt de utnämnda åklagarnas legitimitet och myndighetens trovärdighet.

Talan väckt den 12 februari 2021 – Darment mot kommissionen

(Mål T-92/21)

(2021/C 128/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Darment Oy (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaten C. Ginter)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut att minska sökandens kvot för år 2021 för att släppa ut fluorkolväten på marknaden, som sökanden underrättades om genom svarandens F-Gas Portal System den 15 december 2020 och genom e-post av den 12 januari 2021, och
- förplikta svarande att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Svaranden åsidosatte artikel 266 FEUF genom att ålägga sökanden en påföljd, trots att tribunalen ogiltigförklarade svarandens beslut där denna fann att sökanden år 2017 överskred sin kvot för att släppa ut fluorkolväten på marknaden och ålade en påföljd för detta.